

forslaget foreskrevne Foranstaltninger ere gennemførte; men det kan tænkes, uagtet det meget sjældent er Tilfældet, at Jorder kunde blive tiendepligtige, som for Tiden ikke i Birkelig heden yde nogen Tiende, eller hvoraf ikke nogen Tiende svares. Det er fornømlig uopdyrkede Strækninger, der opdyrkes paa en saadan Maade, at de efter de nu bestaaende Lovgivningsbestemmelser komme ind under Tiendepligtigheden. At Lovgivningen er berettiget til at give Bud om, at en saadan Forpligtelse nu ikke længere skal indtræde, eller med andre Ord at forandre de derom bestaaende Lovgivningsbestemmelser, antager jeg ikke med Grund kan bestrides, og det fremgaaer jo saa meget tydeligere, som det jo er den Maade, hvorpaa Lovgivningen bestandig har behandlet hele dette Forhold. Den har jo ved Forordningen af 8de Januar 1810 tilfagt en større Tiendefrihed, som ved de senere Bestemmelser af 1825 og 1827 blev noget indskrænket, og altsaa maa den nu ogsaa kunne tage en forandret Bestemmelse derom. Dertil kommer endelig, at det er i saa sjældne Tilfælde, at disse Regler kunne komme til Anvendelse, at de ikke kunne antages at have nogen Betydning.

J. W. Hansen: Jeg skal bemærke, at jeg ikke kan stemme for § 17. Der er deri foreslaaet, at Secretairen i den overordnede Tiendecommission fra 1ste Januar 1852 skal have 500 Rbd. til den Gage af 500 Rbd., som han hidtil har havt; men selv om den nuværende overordnede Tiendecommission bliver bibeholdt, tror jeg aldeles bestemt, at den ikke vil faae mange Sager at behandle af den Slags, som vil fremkomme ifølge denne Lov. Dens Sammensætning, idet den nemlig fra tidligere Tid er udnævnt af Regjeringen, dens Maade at arbejde paa, idet den sidder her i Kjøbenhavn og afgjør de vedkommende Sager, der indankes til den, efter de Acter, der foreligge fra Amts-Taxations-Commissionerne, den lange Tid, der hengaaer med Forretningerne, idet, som bekendt, mangfoldige Sager henligge Aar og Dag og længere Tid hos den, inden de blive afgjorte, Alt dette i Forening vil gjøre, at meget saa Sager ville blive indankede for denne Overtiendecommission, forsaavidt den iøvrigt vedbliver at bestaae.

Jeg tror derfor, at vedkommende Secretair for det Arbejde, han vil faae, vil være tilbørligt aflagt med de 500 Rbd., der allerede ere ham tillagte i aarlig Gage, og jeg kan altsaa ikke stemme for, at der yderligere tillægges ham 500 Rbd. for et meget ringe Arbejde.

J. Knudsen: Der gives vistnok en heel Deel Sogne, hvori der er blevet enkelte Beboere tilbage, der ikke have faaet deres Korn-tiende bestemt til et fast aarligt Bederlag. I saadanne Sogne forekommer det mig, at det for vedkommende Beboere maa være temmelig befoxteligt, at Tiendecommissionen skal foretage Reiser og møde der paa Stedet for at prøve Mægling og søge Forlig opnaaet mellem Parterne, eller i modsat Fald bestemme Bederlaget for Tienden. Det forekommer mig derfor, at det vilde være hensigtsmæssigt, at der i Loven optages den Bestemmelse, at det maa staae vedkommende Parter i et saadant Sogn, hvor der kun var en enkelt eller i det Høieste nogle faa Tiendeydere, frit at søge hen til et andet Sogn, hvor Amts-Tiendecommissionen havde Forretninger, og at Tiendecommissionen der skulde være forpligtet til at modtage disse Parter og at forsøge det fornødne Forlig tilveiebragt imellem dem. Jeg tror nu ikke, at Tiendecommissionerne i de fleste Tilfælde ville negte, at saadanne enkelte Beboere fra et andet Sogn møde for dem, men man kunde dog tænke sig, at sliq en Mægelse kunde skee, og jeg vilde derfor ansee det for hensigtsmæssigt og rigtigt, at en Bestemmelse i saa Henseende bliver optagen i Loven, hvorved det ligefrem bliver gjort Tiendecommissionerne til Pligt at modtage dem. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til den ærede Ordfører, om Udvalget ikke vil tage denne Sag i Betænkning, for, om det finder Anledning dertil, at fremkomme med et hertil stigtende Forslag til Sagens tredie Behandling. Jeg vil endnu gjøre den Bemærkning, at jeg havde betænkt at stille et Ændringsforslag i den Retning, jeg nu har udtalt, men jeg kom for sildigt dermed, idet Tiden var udløben for dets Indgivelse, inden jeg indleverede det.

Ordføreren: Med Hensyn til den Bemærkning, der blev fremsat ved § 17, skal jeg næst at bringe i Grindring, at det ikke er et Forslag, som er stillet til Forandring i Loven